

Disponování dělostřeleckými pátracími orgány.

(Dělostřelecké rozhledy, 1932, číslo 1. a 4.)

Vítám diskusi, kterou o mém článku zahájil pplk. Větrovec, a stručně odpovídám na jeho poznámky.

Souhlasím s názorem, že by nebylo účelné, aby všechny oddíly ve skupině vysílaly automaticky po jedné pátrací hlídce nadřízenému veliteli, a že bude prospěšnější, určí-li velitel skupiny pokaždé podle situace, kolik pátracích hlídek bude potřebovat. Co se však oddílu týká, trvám na svém mínění, že pátrací hlídky mají se automaticky soustředit ihned při nástupu k pochodu u velitele oddílu, který jich v té době mnohem naléhavěji potřebuje, než baterie ve svazu oddílu.

I já považuji osobní styk velitelů za nejlepší spojení mezi pěchotou a dělostřelectvem, ovšem takové spojení se nedá vždy udržeti po celou dobu přibližování. Neuznávám také, proč by pátrací hlídka, vybavená spojovacím personálem a materiálem plukovní spojovací čety, nemohla udržeti po přechodnou dobu a na vzdálenost 3—4 km jednoduché spojení mezi velitelem předvoje a velitelem skupiny, který by z různých důvodů musel býti u velitele pěší brigády, nadřízeného veliteli předvoje.

Netvrdil jsem nikde ve svém článku, že manévry po oddílech je výhodnější a praktičtější, nýbrž tvrdil jsem jen to, že při manévru po oddílech je výhodnější, soustředí-li se styčné hlídky a udržuje-li se spojení mezi předvojovými prapory a oddíly skrze velitelství skupiny, než když každý oddíl navazuje spojení s velitelstvím předvoje nebo dokonce s předvojovými prapory.

Rovněž tak jsem netvrdil, že velitel skupiny potřebuje 1 pátrací hlídku pro hlavní pozorovatelnou a 1 pátrací hlídku pro předsunutou pozorovatelnou, nýbrž naopak jsem uvedl, že na tyto oba postupné úkoly stačí 1 pátrací hlídka. 2 pátrací hlídky jsem označil jako maximum pro velitelství skupiny.

Nepopírám, že je velice nevhodné, odnímá-li se bateriím jejich pátrací hlídka, ale právě tak je zase nemožné, aby velitel skupiny a velitel oddílu pracoval s holýma rukama. Můj článek chtěl rovněž ukázat na neudržitelnost dnešních poměrů a přiměti rozhodující činitele ke zřízení zvláštních pátracích anebo průzkumných hlídek pro velitelství děl, pluků a oddílů.

Návrh na organizaci a použití baterijní, oddílové a plukovní pátrací (průzkumné) hlídky bylo by třeba při cvičeních vyzkoušeti; zvláště by bylo nutno přesvědčiti se, zda může orientační důstojník a zpravodajský důstojník pluku kromě dosavadní své funkce konati zároveň i funkci velitele takové průzkumné hlídky.

Rozhodně souhlasím s tím, aby baterie byla co nejlépe vybavena pátracím personálem vzhledem k tomu, že u nás tato jednotka často mívá i taktický význam. Myslím však, že kromě toho by bylo ještě třeba, aby spojovací družstvo lehkých baterií bylo zvětšeno o 1 stavební roj a bateriím dána tak možnost k přímému spojení s pěchotou, což by se zvláště osvědčilo v případech, kdy oddíl musí podporovat 2 prapory pěchoty anebo kdy baterie koná zcela samostatnou úlohu mimo rámec oddílu (podpora SPO. nebo předvoje). Baterie by nemohla ovšem ani s těmito rozmnoženými prostředky konati divy a musila by se často spokojit i s jednoduchou linkou, vedoucí k pěchotě, ale i to by již znamenalo mnoho pro zlepšení součinnosti mezi oběma zbraněmi.

Z cizích revuí.

REVUE D'ARTILLERIE, roč. 1931, říjen a listopad.

Říjen 1931.

I. Historický kalendář dělostřelectva.

II. Plk. E. Valarché: Pohraniční boje a jejich průběh. (Pokračování.) Boje v Ardennách (podle franc. verse).

Autor líčí velmi podrobně boje 3. a 4. franc. armády v Ardennách ve dnech 20. až 23. srpna 1914. Ukazuje, jaký byl následek stupňovité sestavy 4. armády, kterou nařídilo vrchní velitelství franc. armády. 4. armáda měla za úkol vniknouti do boku německého obchvatného křídla a při tom měla býti připravena přijmouti boj na svém východním boku. Proto se podařilo IV. něm. armádě ji porazit, čímž utrpěla značné ztráty. Jejím úspěchem byla stržena i 3. franc. armáda, která měla po počátečních neúspěších již v noci dne 23. srpna možnost přejiti k útoku.

Charleroi (podle něm. verse).

Zde jsou popsány boje I., II. a III. německé armády (obchvatné křídlo). Vrchní velitel obchvatného křídla gen. v. Bülow řídil se přesně podle úmyslu vrchního velitele až do 22. srpna. Dne 22. srpna v poledne vydává však velmi podivné rozhodnutí. Mění svůj původní úmysl a vrhá II. armádu předčasně k čelnímu útoku. I. a III. armáda nejsou však ještě tak daleko, aby mohly provésti zamýšlený obchvat.

Autor se domnívá, že gen. v. Bülow asi očekával rozhodný výsledek od II. armády, která měla poutati nepřítele tak dlouho, dokud I. a II. armáda neprovedou obchvat nepřítele. K tomuto rozhodnutí přispěla pravděpodobně i snaha po osobním úspěchu, čímž v. Bülow znemožnil úspěch celého manévru německé armády. (Pokr.)

III. Plk. Q. Boy: Rychlé uvedení řídicího děla do směru. (Podle čl. 126 J. G. S. T. d'Artillerie z 20. března 1922.)

Článek pojednává o grafickém způsobu určení opravy pro řídicí dělo. Způsob je totožný se způsobem, uvedeným v D-VII-1, čl. 131.